

عنوان مقاله:

تبیین رابطه سرمایه فکری سبز و مدیریت منابع انسانی سبز مطالعه موردی: مناطق ۳ گانه شهرداری مشهد

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی خدابنده بایگی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

مریم حامد ابریشم باف - کارشناس مدیریت بازرگانی دانشگاه فردوس مشهد

خلاصه مقاله:

مدیریت سبز یک مفهوم آکادمیک به شمار می آید. در همین راستا کارهای پژوهشی و علمی زیادی برای تبیین این مفهوم تازه مدیریتی انجام گرفته است. اگرچه هنوز ترسهایی برای عملیاتی شدن این نوع مدیریت وجود دارد، اما دستاوردهای خوبی هم داشته است. محقق در این پژوهش می کوشد تا به تبیین رابطه بین سرمایه فکری سبز و مدیریت منابع انسانی سبز، در مناطق ۹ و ۱۰ شهرداری مشهد بپردازد. برای ایناساس پژوهش پیشرو از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش توصیفی - همبستگی است. برای جمع آوری اطلاعات از شیوه کتابخانه ای و اسناد بالا دستی مناطق و سازمان استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش تمامی مدیران و کارکنان شهرداری مناطق مورد مطالعه بوده که با استفاده از رابطه کوکران تعداد ۱۴۴ نفر انتخاب و پرسشنامه محقق ساخته بین آنان توزیع گردید. به علاوه پایایی تحقیق برابر با (۰/۹۲۰) است. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد؛ بین ابعاد سرمایه فکری سبز؛ یعنی سرمایه انسانی سبز، سرمایه ساختاری سبز و سرمایه ارتباطی سبز با مدیریت منابع انسانی سبز ارتباط بالایی موجود، و رابطه ای سبز به شکل مستقیم بر نوآوری فناورانه سبز اثرگذار است. همچنین بر اساس نتایج نهایی این پژوهش سرمایه انسانی سبز بیشترین تاثیر را هم به شکل مستقیم و هم غیر مستقیم از طریق تقویت سایر ابعاد سرمایه فکری سبز بر نوآوری فناورانه سبز دارد بنابراین توجه به سرمایه های فکری سبز سازمان که در قالب منابع انسانی تبلور می یابد، دارای ضرورت میباشد. ضروری است که توسعه و تقویت این بعد از سرمایه فکری سبز در اولویت قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری سبز، مدیریت منابع انسانی سبز، سرمایه ساختاری سبز، سرمایه ارتباطی سبز، سرمایه انسانی سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1234132>

